

5. september 2025

UKA 2025/132

I medfør af § 36 i Forretningsorden for Inatsisartut fremsætter jeg følgende forslag til forespørgselsdebat:

Forslag til forespørgselsdebat med udgangspunkt i en forespørgsel om en mere smidig og moderne udformning af Inatsisartutlov nr. 17 af 17. november 2010 om planlægning og arealanvendelse.

(Medlem af Inatsisartut Aqqalu C. Jerimiassen, Atassut)

Når man ejer sit eget hus, er det areal, man har fået tildelt, ofte kun lige præcis det, og hvis man ønsker at foretage ændringer som f.eks. taget, skorsten, trappe, terrasse m.m., kræves der forudgående tilladelse fra myndighederne.

Som eksempel kan nævnes en person, der ejer et registreret hus på 86 m², og hvis vedkommende ønsker at ændre vinduernes retning på taget, skal der opnås særskilt tilladelse fra arealmyndighederne – og det kan endda risikere at blive afvist.

Her opstår det tankevækkende spørgsmål: Hvorfor skal en husejer have afslag på en ansøgning om at udskifte tagpladerne med nogle mere æstetiske tagsten, blot fordi naboens tag er af den "normale" slags og det derfor anses som vigtigt, at de ligner hinanden? Den slags forhold virker desværre både latterlige og tragikomiske. Hvorfor skal en boligejer ikke frit kunne anvende sit tildelte areal, så længe det ikke er til gene for naboerne?

Hvorfor skal en husejer ikke kunne foretage ændringer på sit hus, som han eller hun ønsker det, på det areal, der er tildelt – især hvis det blot handler om at udvide taget en smule uden at genere andre? Hvorfor skal der sættes en stopper for det?

Det tildelte areal er jo netop det område, boligejeren har fået ret til at bygge på. Hvis man f.eks. ønsker at bygge et lille skur foran huset uden at genere nogen, hvorfor skal man så først søge tilladelse? Det virker, som om man også skal kontrollere luften omkring huset og ikke blot grunden – det er blevet alt for bureaukratisk. Det ville være noget andet, hvis vi boede i et område med ekstrem pladsmangel.

Lad os nu begynde at betjene os selv med mere fleksible løsninger – de bureaukratiske barrierer, der allerede findes i lovgivningen, er rigelige. Dem behøver vi ikke flere af – lad os i stedet finde frem til en mere smidig praksis sammen.



Vi har brug for mere byggeri i landet. Vi har brug for, at flere mennesker kan eje deres eget hus. Vi bør ikke stille det som en minimumsbetingelse, at folk skal bo i offentlige boliger, og på længere sigt bør den offentlige boligopførelse gradvist mindskes og erstattes af et større fokus på udstykning af byggegrunde, fordi vi i højere grad bør støtte op om folks mulighed for at eje deres egen bolig.

Tiden er inde til at fokusere på, at folk skal kunne eje deres egne hjem!

God debat!